

Bielsko-Biała, dnia 26 lipca 2017 r.

**DYREKTOR
KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ**

0111-KDIB3-2.4012.252.2017.1.MD

Gmina Miasto Rzeszów
Rynek 1
35-064 Rzeszów
NIP: 813-00-08-613

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 2a, art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r., poz. 201 z późn. zm.) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z 25 maja 2017 r. (data wpływu 30 maja 2017 r.) uzupełnionym pismem z 14 lipca 2017 r. (data wpływu 20 lipca 2017 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie braku opodatkowania podatkiem VAT sprzedaży przedmiotów powstałych podczas prowadzenia rehabilitacji uczestników Warsztatów Terapii Zajęciowej – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 30 maja 2017 r. wpłynął do tutejszego organu ww. wniosek o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie braku opodatkowania podatkiem VAT sprzedaży przedmiotów powstałych podczas prowadzenia rehabilitacji uczestników Warsztatów Terapii Zajęciowej. Ww. wniosek został uzupełniony pismem z 14 lipca 2017 r. (data wpływu 20 lipca 2017 r.).

We wniosku, uzupełnionym pismem z 14 lipca 2017 r., przedstawiono następujący stan faktyczny:

Gmina Miasto Rzeszów – jednostka samorządu terytorialnego (Wnioskodawca lub Miasto) – jest czynnym podatnikiem VAT. Gmina jest zarejestrowana pod NIP 8130008613. W myśl art. 2 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) do zakresu działania jednostki samorządu terytorialnego należą wszystkie sprawy publiczne, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów.

Z dniem 1 stycznia 2017 r. Miasto podjęło łączne (scentralizowane) rozliczenia VAT wraz ze wszystkimi swoimi jednostkami budżetowymi. Oznacza to, że od tej daty jedynym czynnym podatnikiem VAT jest Miasto, a jego rozliczenia obejmują wszystkie transakcje sprzedaży i zakupu realizowane przez wszystkie jednostki organizacyjne Miasta. Jednostki te nie przestają

Skarbowa

Adres do korespondencji:

Krajowa Informacja Skarbowa

ul. Teodora Sixta 17 | tel.: +48 33 485 34 83 | tel. Kontaktowy Delegatury | NIP: 5472169306

43-300 Bielsko-Biała | fax: +48 33 485 34 88 | +48 33 485 34 00.

| REGON: 366063511

e-mail: kis@sl.mofnet.gov.pl

www.kis.gov.pl

e-PUAP: /KIS/wnioski

istnieć – zmienia się natomiast ich status na gruncie VAT, gdyż przestają one być traktowane jako odrębni od Miasta podatnicy VAT, lecz z punktu widzenia VAT stają się częścią jednego podatnika tj. Miasta.

W skład scentralizowanej struktury Miasta wchodzi Dom Pomocy Społecznej dla Osób Przewlekłe Psychiczenie Chorych z siedzibą w Rzeszowie przy ul. Załęskiej 7a (DPS Załęska). DPS Załęska jest samodzielną jednostką organizacyjną Gminy, nieposiadającą osobowości prawnej, działającą jako samorządowa jednostka budżetowa na podstawie Uchwały Nr XVII/124/99 Rady Miasta Rzeszowa z dnia 22 czerwca 1999 r. Wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo komórką DPS jest Warsztat Terapii Zajęciowej (WTZ).

Do dnia centralizacji Dom Pomocy Społecznej dla Osób Przewlekłe Psychiczenie Chorych był zwolniony z podatku VAT na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o VAT.

Podstawą działalności WTZ są:

- ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 2046 z późn. zm.) – dalej: ustawa,
- rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie warsztatów terapii zajęciowej (Dz. U. z 2004 r. nr 63, poz. 587) dalej: rozporządzenie,
- umowa nr 1/95/PN-30513/4/95 o utworzeniu warsztatów terapii zajęciowej z dnia 27 września 1995 r. oraz regulamin Warsztatu Terapii Zajęciowej.

Warsztaty mogą być organizowane przez fundacje, stowarzyszenia lub przez inne podmioty (art. 10b ust. 1 ustawy). Działalność WTZ jest finansowana ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych maksymalnie w 90% kosztów działalności WTZ (art. 68c ust. 2 pkt 1b ustawy) oraz samorządu powiatowego w wysokości co najmniej 10% tych kosztów (art. 10b ust. 2a ustawy).

WTZ to jedna z podstawowych form aktywności wspomagającej proces rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych (art. 10 pkt 1 ustawy). Warsztat oznacza wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo placówkę stwarzającą osobom niepełnosprawnym niezdolnym do podjęcia pracy możliwość wspomagania rehabilitacji społecznej i zawodowej w zakresie pozyskiwania lub przywracania umiejętności niezbędnych do podjęcia zatrudnienia (art. 10a ust. 1 ustawy). Stosowanie technik terapii zajęciowej ma na celu usamodzielnienie uczestników, przez wyposażenie ich w umiejętności wykonywania czynności życia codziennego oraz zaradności osobistej, a także rozwijania psychofizycznych sprawności oraz podstawowych umiejętności zawodowych, umożliwiających uczestnictwo w szkoleniu zawodowym albo podjęcie pracy.

Uczestnikami WTZ są osoby niepełnosprawne niezdolne do wykonywania pracy, posiadające aktualne orzeczenie o stopniu niepełnosprawności ze wskazaniem do uczestnictwa w terapii zajęciowej, wydanym przez Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności (art. 6b ust. 1 i 6b ust. 3 ustawy). W większości są to osoby niepełnosprawne z upośledzeniem umysłowym.

Jednym z elementów programu terapii zajęciowej jest wykonywanie przedmiotów (m.in. ceramicznych, metaloplastycznych, rysunków, pastel, makram, serwet, gobelin, kilimów itp.), które następnie oferowane są podczas organizowanych kiermaszy, aukcji, wystaw czy też nabywane są przez osoby które odwiedzają placówkę. Zbywane prace nie mają ustalonych cen – nabywcy uiszczają opłatę dobrowolnie według własnego uznania. Uzyskane w ten sposób środki pieniężne WTZ gromadzi się na wyodrębnionym rachunku bankowym, a następnie przeznacza na integrację społeczną osób niepełnosprawnych – uczestników warsztatu zgodnie z pkt 10 ust. 2

rozporządzenia. O przeznaczeniu ww. dochodów decydują uczestnicy WTZ na zebraniu społeczności warsztatowej, podczas którego niejednokrotnie dochodzi do ścierania się różnych propozycji, co pociąga za sobą konieczność wypracowania konsensusu. Zebrania społeczności warsztatowej mają charakter rehabilitacji społecznej. Z dotychczasowych doświadczeń wynika, że uczestnicy WTZ najczęściej przeznaczają pozyskane środki pieniężne na wyjście do kina i teatru, spotkania okolicznościowe (np. zabawy taneczne, ogniska, grille), wycieczki krajoznawcze, zakup upominków z okazji Św. Mikołaja.

Średnioroczny dochód ze „sprzedaży” przedmiotów powstałych podczas programu rehabilitacji, w latach od 2011 do 2016 wyniósł jedynie 1.670,08 zł.

Przedmioty powstałe podczas zajęć warsztatowych są formą komunikacji uczestników warsztatów i rozmowy z innymi ludźmi. Wartość artystyczna, czy też użytkowa prac jest niewymierna pod względem rynkowym. Należy tutaj wziąć pod uwagę fakt, iż wykonawcy przedmiotów to osoby o obniżonej sprawności manualnej, zaniżonej motywacji, ze schorzeniami psychicznymi lub upośledzeniem umysłowym. Z tego też względu osoby nabywające te przedmioty traktują ich zakup jako wsparcie osób niepełnosprawnych, a nie jako nabycie pełnowartościowego towaru, który ma określoną cenę wynikającą m.in. z kalkulacji zużytych surowców czy materiałów.

Mając powyższe na uwadze, Wnioskodawca powziął wątpliwość czy w jego sytuacji sprzedaż przedmiotów wykonanych przez uczestników WTZ podczas zajęć rehabilitacyjnych, stanowi odpłatną dostawę towarów, podlegającą opodatkowaniu VAT na zasadach ogólnych na podstawie art. 5 ust. 1 pkt. 1 ustawy o VAT.

Przedmioty wytwarzane przez uczestników Warsztatu Terapii Zajęciowej nie mają dla nabywców realnej wartości ekonomicznej.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie:

Czy sprzedaż przedmiotów powstałych podczas prowadzenia rehabilitacji uczestników Warsztatu Terapii Zajęciowej podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Sprzedaż przedmiotów powstałych podczas prowadzenia rehabilitacji uczestników WTZ nie podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

W świetle art. 5 ustawy o VAT opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlega m.in. odpłatna dostawa towarów. W ocenie Wnioskodawcy przepis ten nie będzie obejmował działalności polegającej na oferowaniu przedmiotów wykonanych przez uczestników WTZ, ponieważ nie mają one ustalonej ceny. Przedmioty wykonywane przez uczestników WTZ nie można wycenić tak jak inne tego rodzaju towary wykonane przez osoby pełnosprawne według określonej kalkulacji. Nabywcy przedmiotów wykonanych przez WTZ według własnego uznania i bez wyraźnego związku z nabywanym przedmiotem, dobrowolnie wpłacają określone sumy pieniężne. Zatem można stwierdzić, iż nabywcy przedmiotów wykonanych w ramach terapii WTZ traktują zakup jako wsparcie osób niepełnosprawnych. W tych okolicznościach zakup jest specyficzną formą udzielania pomocy uczestnikom terapii zajęciowej polegającą na przekazaniu dobrowolnej kwoty na cele służące rehabilitacji społecznej uczestników WTZ. Z tego powodu osoby dokonujące zakupu należy traktować de facto jako darczyńcę, a uczestników WTZ jako podmiot obdarowany.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w przypadku „sprzedaży” przedmiotów powstałych podczas prowadzenia rehabilitacji uczestników WTZ nie zachodzi bezpośredni związek przyczynowy pomiędzy dostawą towaru, a otrzymanym wynagrodzeniem. Bezpośredni związek pomiędzy dostawą towarów, a otrzymanym wynagrodzeniem istnieje wówczas, gdy istnieje bezpośrednia i jasna, zindywidualizowana korzyść na rzecz dostawcy towaru i jeżeli świadczenie

wzajemne pozostaje w bezpośrednim związku ze świadczeniem dokonanej czynności. W ocenie Wnioskodawcy nie ma tutaj wymiany świadczeń wzajemnych pomiędzy sprzedającym, a kupującym. WTZ nie dostarcza pełnowartościowego wyrobu, a w konsekwencji kupujący nie płaci skwantyfikowanej w określony sposób wartości wyrobu (ceny). A zatem uzyskane w sposób dobrowolny dochody WTZ nie mogą więc podlegać opodatkowaniu podatkiem VAT.

Potwierdzeniem poglądu Wnioskodawcy o niepodleganiu opodatkowania sprzedaży przedmiotów wytworzonych przez uczestników terapii w ramach WTZ jest stanowisko wyrażone w odpowiedzi Ministra Rozwoju i Finansów skierowane na ręce Pana Marka Kuchcińskiego Marszałka Rzeczypospolitej Polskiej w piśmie znak: PT3.054.2.2017.LBE.97 z dnia 19 marca 2017 r. na interpelację poselską nr 9965 z dnia 7 lutego 2017 r. Pani Haliny Szydełko – Posła na Sejm RP. I tak:

„W związku z przekazaną interpelacją nr 9965 z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie opodatkowania sprzedaży prac powstałych podczas prowadzenia rehabilitacji uczestników warsztatów terapii zajęciowej Pani Poseł Haliny Szydełko, poniżej przedstawiam odpowiedź na zadane pytanie.

Opodatkowanie VAT sprzedaży prac Warsztatów Terapii Zajęciowej

W mojej ocenie działalność Warsztatów Terapii Zajęciowej (dalej: WTZ), w zakresie opisanym w interpelacji, a więc sprzedaż prac wykonanych przez uczestników WTZ w ramach realizowanego programu terapii, które to prace charakteryzują się obiektywnie znikomą wartością ekonomiczną, nie podlega opodatkowaniu podatkiem VAT.

Co do zasady opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlega każda odpłatna dostawa towarów (art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i zwaną dalej „ustawą o VAT”). W dorobku orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (np. wyrok w sprawie C-16/93), przyjmuje się, że odpłatność ma miejsce wtedy, gdy istnieje bezpośredni związek przyczynowy pomiędzy dostawą towarów lub świadczeniem usług a otrzymanym wynagrodzeniem. Otrzymana zapłata powinna być konsekwencją dostawy usługi lub towaru.

W moim przekonaniu, przy sprzedaży prac, o której mowa w interpelacji, warunek istnienia bezpośredniego związku pomiędzy dostawą towaru, a odpłatnością nie jest spełniony.

Zapłata dokonywana przez wygrywającego aukcję, nie jest konsekwencją dostawy towaru tj. pracy wykonanej w ramach terapii zajęciowej przez osobę niepełnosprawną. Z perspektywy nabywcy takiej pracy, jej zakup jest jedynie specyficzną formą udzielenia pomocy polegającej na przekazaniu zadeklarowanej kwoty na cele podopiecznych WTZ. Sam nabywany towar ma znaczenie drugorzędne, wylicytowana praca nie ma bowiem dla nabywcy realnej wartości ekonomicznej, a jedynie wartość sentymentalną lub symboliczną (analogicznie jak „cegiełki” w zamian za darowizny).

Nabywcę prac należy zatem postrzegać, jako darczyńcę, a WTZ i osoby niepełnosprawne, jako podmiot obdarowany.

Podkreślam jednakże, że przedstawione stanowisko odnosi się wyłącznie do przypadku sprzedaży prac wytworzonych przez uczestników warsztatów terapii zajęciowej, które to prace charakteryzują się obiektywnie znikomą wartością ekonomiczną. Stanowisko to nie znajdzie zastosowania do wszelkiego rodzaju sprzedaży towarów o rzeczywistej wartości ekonomicznej np. sprzedaży przez organizacje charytatywne otrzymanych w drodze darowizny dzieł sztuki czy samochodów. W tego typu sytuacjach mamy do czynienia ze zwykłą dostawą towarów za wynagrodzeniem, wchodzącą w zakres regulacji ustawy o VAT.”

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1221, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, opodatkowaniu podatkiem od

towarów i usług podlegają odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju.

Przez sprzedaż – w myśl art. 2 pkt 22 ustawy – rozumie się odpłatną dostawę towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju, eksport towarów oraz wewnątrzwspólnotową dostawę towarów.

W myśl art. 7 ust. 1 ustawy, przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel (...).

Definicję towaru ustawodawca zawarł w art. 2 pkt 6 ustawy, który stanowi, iż przez towary należy rozumieć rzeczy oraz ich części, a także wszelkie postacie energii.

Stosownie do art. 8 ust. 1 ustawy, przez świadczenie usług, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu art. 7 (...).

Szczegółowe zasady tworzenia, działania i dofinansowywania warsztatu terapii zajęciowej, uregulowane są w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie warsztatów terapii zajęciowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 63, poz. 587).

W świetle § 10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie warsztatów terapii zajęciowej, działalność warsztatu jest działalnością o charakterze niezarobkowym.

Dochód ze sprzedaży produktów i usług wykonanych przez uczestników warsztatu w ramach realizowanego programu terapii przeznacza się, w porozumieniu z uczestnikami warsztatu, na pokrycie wydatków związanych z integracją społeczną uczestników (§ 10 ust. 2 ww. rozporządzenia).

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy, działalność gospodarcza obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.

Stosownie do art. 15 ust. 6 ustawy, nie uznaje się za podatnika organów władzy publicznej oraz urzędów obsługujących te organy w zakresie realizowanych zadań nałożonych odrębnymi przepisami prawa, dla realizacji których zostały one powołane, z wyłączeniem czynności wykonywanych na podstawie zawartych umów cywilnoprawnych.

Oznacza to, że organ władzy publicznej lub urząd obsługujący ten organ będą uznane za podatnika podatku od towarów i usług w dwóch przypadkach, tj. gdy wykonują czynności inne niż te, które mieszczą się w ramach ich zadań oraz, gdy wykonują czynności mieszczące się w ramach tych zadań, ale czynią to na podstawie umów cywilnoprawnych.

W dniu 1 października 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 5 września 2016 r. o szczególnych zasadach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz dokonywania zwrotu środków publicznych przeznaczonych na realizację projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących

z budżetu Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu przez jednostki samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 1454, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 3 tej ustawy jednostka samorządu terytorialnego jest obowiązana do podjęcia rozliczania podatku wraz ze wszystkimi jednostkami organizacyjnymi najpóźniej od dnia 1 stycznia 2017 r.

W myśl art. 4 ustawy z dnia 5 września 2016 r., jednostka samorządu terytorialnego, której jednostki organizacyjne rozliczały się jako odrębni podatnicy, wstępuje z dniem podjęcia rozliczania podatku wraz ze wszystkimi jednostkami organizacyjnymi we wszystkie przewidziane w przepisach dotyczących podatku prawa i obowiązki jednostek organizacyjnych.

Z wniosku wynika, że w skład scentralizowanej struktury Miasta wchodzi Dom Pomocy Społecznej dla Osób Przewlekłe Psychiczenie Chorych. DPS jest samorządową jednostką budżetową. Wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo komórką DPS jest Warsztat Terapii Zajęciowej. Działalność WTZ jest finansowana ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz samorządu powiatowego. Uczestnikami WTZ są osoby niepełnosprawne niezdolne do wykonywania pracy, posiadające aktualne orzeczenie o stopniu niepełnosprawności ze wskazaniem do uczestnictwa w terapii zajęciowej. Jednym z elementów programu terapii zajęciowej jest wykonywanie przedmiotów, które następnie oferowane są podczas organizowanych kiermaszy, aukcji, wystaw czy też nabywane są przez osoby które odwiedzają placówkę. Zbywane prace nie mają ustalonych cen – nabywcy uiszczają opłatę dobrowolnie według własnego uznania. Uzyskane w ten sposób środki pieniężne WTZ gromadzi się na wyodrębnionym rachunku bankowym, a następnie przeznacza na integrację społeczną osób niepełnosprawnych – uczestników warsztatu. Średnioroczny dochód ze „sprzedaży” przedmiotów powstałych podczas programu rehabilitacji, w latach od 2011 do 2016 wyniósł jedynie 1.670,08 zł.

Wnioskodawca powziął wątpliwość czy w jego sytuacji sprzedaż przedmiotów wykonanych przez uczestników WTZ podczas zajęć rehabilitacyjnych, stanowi odpłatną dostawę towarów, podlegającą opodatkowaniu VAT na zasadach ogólnych na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT.

Powołane wyżej przepisy art. 5, art. 7 i art. 8 ustawy, zawierają podstawowe zasady opodatkowania podatkiem od towarów i usług. Z przepisów tych wynika przede wszystkim, że opodatkowaniu podlegają dostawa towarów oraz świadczenie usług realizowane na terytorium kraju. Ponadto dostawa towarów bądź świadczenie usług podlegają opodatkowaniu jeżeli mają charakter odpłatny. Tylko pozytywne ustalenia w powyższych aspektach upoważniają do stwierdzenia, że miała miejsce transakcja podlegająca opodatkowaniu.

Ustawa o podatku od towarów i usług nie definiuje pojęcia odpłatności. W języku potocznym odpłatność oznacza zapłatę, wynagrodzenie w zamian za rzecz (towar) lub zachowanie (usługę). Należy podkreślić, że pojęcie „odpłatna dostawa” powinno być rozumiane jako ekonomiczne korzyści dla sprzedającego.

W dorobku orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości przyjmuje się, że odpłatność ma miejsce wtedy, gdy istnieje bezpośredni związek pomiędzy dostawą towarów lub świadczeniem usług a otrzymanym wynagrodzeniem. Oznacza to, że z danego stosunku prawnego, na podstawie którego dochodzi do dostawy towarów, musi wynikać wyraźna, bezpośrednia korzyść na rzecz sprzedawcy. Ponadto, aby dana czynność podlegała opodatkowaniu podatkiem VAT musi istnieć bezpośredni związek o charakterze przyczynowym, pomiędzy dostarczonym towarem a świadczeniem wzajemnym. Otrzymana zapłata powinna być konsekwencją dostawy towaru.

Zatem dostawa towarów jest czynnością opodatkowaną podatkiem VAT jeżeli następuje za wynagrodzeniem oraz gdy pomiędzy dostawcą towaru i ich beneficjentem (odbiorcą) istnieje jawny lub dorozumiany stosunek prawny (umowa), w ramach którego spełniane są świadczenia wzajemne. O opodatkowaniu podatkiem VAT czynności dostawy towarów decyduje zatem jej odpłatność.

W ocenie Organu, przy sprzedaży przedmiotów, o której mowa we wniosku, warunek istnienia bezpośredniego związku pomiędzy dostawą towaru, a odpłatnością nie jest spełniony.

Zapłata dokonywana przez nabywcę, nie jest konsekwencją dostawy towaru, tj. pracy wykonanej w ramach terapii zajęciowej przez osobę niepełnosprawną. Osoby nabywające te przedmioty traktują ich zakup jako wsparcie osób niepełnosprawnych, a nie jako nabycie pełnowartościowego towaru. Sam nabywany towar ma znaczenie drugorzędne, nabywany towar nie ma bowiem dla nabywcy realnej wartości ekonomicznej. Nabywcę prac należy zatem postrzegać jako darczyńcę, a WTZ i osoby niepełnosprawne, jako podmiot obdarowany.

W konsekwencji sprzedaż produktów powstałych w ramach warsztatów nie stanowi odpłatnej dostawy towarów, podlegającej opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

Podkreślić należy, że przedstawione stanowisko odnosi się wyłącznie do przypadku sprzedaży prac wytworzonych przez uczestników warsztatów terapii zajęciowej, które to prace charakteryzują się obiektywnie znikomą wartością ekonomiczną. Stanowisko to nie znajdzie zastosowania do wszelkiego rodzaju sprzedaży towarów o rzeczywistej wartości ekonomicznej. W tego typu sytuacjach mamy do czynienia ze zwykłą dostawą towarów za wynagrodzeniem, wchodzącą w zakres regulacji ustawy o VAT.

Zatem stanowisko Wnioskodawcy jest prawidłowe.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym (opisem zdarzenia przyszłego) podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, udzielona odpowiedź traci swoją aktualność.

Zgodnie z art. 14na Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k–14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art. 119a;
- 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do **Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4a, 35-016 Rzeszów**, w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2017 r., poz. 1369) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy). Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia

przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała.